

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/101/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010527
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3818010527.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Vojtecha Chmelana a prísediacich Bc. Janky Chvojkovej a JUDr. Evy Modoryovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. mája 2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný: F. M., nar. XX.XX.XXXX v O.,
W., trvale bytom V., U. č. XXX,
okres Prievidza, t.č. vo výkone väzby
v Ústave na výkon väzby F.,

je vinný, že

v období od 14.05.2018 do 04.06.2018 opakovane, niekoľkokrát denne z presne nezisteného miesta, pravdepodobne v okrese K., prostredníctvom mobilného operátora a prostredníctvom služby T. z telefónneho čísla XXXX XXX XXX na telefónne číslo XXXX XXX XXX a raz osobne kontaktoval J. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je jeho dcérou a dcérou poškodenej S. A. a jeho bývalej manželky, pričom opakovane žiadal J. A., aby odkázala svojej matke - poškodenej S. A., že ak nezruší pozastavenie vkladu do katastra alebo ak nedá zapísať ich dom na katastri nehnuteľností na jeho osobu, tak ju zabije, zničí, ruky, nohy jej poláme, keď ju chytí a že ak sa nebojí o život a nedá všetko do poriadku, tak bude postihnutá, bude invalidom alebo skončí na cintoríne, pričom na poškodenú aj vulgárne nadával,

t e d a

iného hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe - na bývalej manželke,

t ý m s p á c h a l

zločin vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z.

a za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 189 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného F. A., prehral videozáznam výsluchu poškodenej S. A. a svedkyne maloletej J. A., vypočul svedkov M. E., S. E., JUDr. F. S. Z., J. A., prečítal výpoveď svedka K. V. z prípravného konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, so správami o povesti a s odpisom registra trestov.

Obžalovaný F. A. tak, ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti. Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že je to všetko výmysel a bývalá manželka to robí preto, aby ho dostala z vlastného domu preč, on sa nikdy v živote nikomu nevyhrážal a ani nikoho nevydieral. Asi v roku 2000 kúpil dom, ktorý napísal na vtedajšiu družku S. E., ktorú si vzal v roku 2004. V roku 2017 sa rozviedli, v decembri 2017 urobili kúpno-predajnú zmluvu na dom v V., on zaplatil manželke 8.000 eur pri notárke, pričom sa mal dom prepísať na neho. Poškodená niečo dala na kataster, že tá zmluva je neplatná, pričom poškodená tvrdila, že zmluvu nepodpísala a že nedostala peniaze. Celú vec riešil cez právniku S. I.. Na záver uviedol, že dňa 05.05.2018 (neskôr sa opravil, že to bolo 05.06.2018) mu volala nejaká právnička jeho bývalej manželky a táto mu povedala, že jeho bývalá manželka dala návrh na zrušenie zmluvy, pričom na druhý deň išiel do K.J., kde si prevzal fotokópiu návrhu o zrušení zmluvy a túto zanesol svojmu právnikovi S. I..

Z prehratého videozáznamu výpovede poškodenej S. A. z prípravného konania, ktorá bola vykonaná dňa 15.06.2018 vyplýva, že okolo polovice mája 2018 prišlo bývalému manželovi rozhodnutie, že mu neprepísali dom, lebo ona nesúhlasila s prepisom domu, pretože ju oklamal, pretože povedal, že ju vyplatil, čo ale obžalovaný neurobil, teda ju nevyplatil. Prepis predmetnej nehnuteľnosti zastavili na katastri, následne začal obžalovaný komunikovať s dcérou J., začali nadávky a vyhrážky, aby to dala do poriadku, aby to zrušila, aby dom bol na neho napísaný, lebo ak nie, tak jej ruky, nohy doláme, odreže hlavu, rozpára, kde ju chytí, tam ju bude lámať. Poškodená uviedla, že jej osobne to obžalovaný nehovoril, toto jej povedala dcéra J.. Poškodená uviedla, že tieto problémy nastali po 14.05.2018, dcéra ju prosila, aby to prepísala, lebo sa bojí, čo jej obžalovaný spraví, že jej otec povedal, že ju zabije a podreže, že ju chytí a bude ju lámať. Na záver uviedla, že obžalovaný naposledy kontaktoval dcéru 01.06.2018.

Z prehratého videozáznamu výpovede maloletej svedkyne J. A. z prípravného konania, ktorá bola vykonaná dňa 15.06.2018 vyplýva, že otec - obžalovaný jej volal, že sa potrebuje s ňou súrne stretnúť, preto ona išla za ním, vzal ju do auta a povedal, že mu prišli nejaké papiere ohľadom prepisu domu a že mamina (S. A.) musí ten papier stiahnuť a keď ho nestiahne, on tam nemôže bývať a že sa jej môže niečo stať, že buď ju zabije, čo je prvá verzia alebo ju zmrzačí a že bude invalid. Uviedla, že prvé stretnutie bolo okolo 10.05.2018, pričom obžalovaný bol v aute dosť nervózny, povedal, že by to veľmi nerád robil, lenže je to súrne a nebude mať inú možnosť. Ďalej uviedla, že obžalovaný jej dal týždeň na to, aby prehovorila matku. Ďalej vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaný ju telefonicky kontaktoval stále, každý deň, že čo matka povedala, či sa jej pýtala, volali si cez T.. Na záver uviedla, že obžalovaný jej povedal len v krátkosti, že matka má stiahnuť nejaký papier ohľadne prepisu domu, pričom obžalovaný ju naposledy kontaktoval 04.06.2018.

Svedkovia M. E. a S. E. vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní uviedli, že oni sa k trestnej činnosti obžalovaného nevedia vyjadriť, nikdy neboli pri niečom takom prítomní, dcéra S. A. im len hovorila, že obžalovaný jej vyvoláva, nadáva jej a vyhráža sa jej, pričom dcéra im povedala, že sa jedná o majetok, bola v tom čase vystrašená. Na záver uviedli, že obžalovaný mal časté konflikty aj s inými osobami.

Svedkyňa JUDr. F. S. Z. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že ona sa k trestnej činnosti obžalovaného nevie vyjadriť. Uviedla, že ona zastupuje poškodenú vo veci neplatnosti prevodu kúpnej zmluvy. Ďalej uviedla, že obžalovaný bol oboznámený o tom, že bol podaný návrh na H. J., po tom obžalovaný prišiel do advokátskej kancelárie a žiadal o vyhotovenie fotokópie ich podania - oznámenia o neplatnosti kúpnej zmluvy, kópiu vyhotovil advokátsky koncipient a odovzdal ju obžalovanému dňa 05.06.2018.

Z prečítanej výpovede svedka K. V. z prípravného konania vyplýva, že obžalovanému požičiaval peniaze viackrát, na aký účel ich obžalovaný použil nevedel uviesť. Naposledy obžalovanému požičal peniaze v decembri 2017 vo výške medzi 8.000 eur resp. 9.000 eur, pričom obžalovaný mu povedal, že ich potrebuje na vyplatenie manželky. Na záver uviedol, že s obžalovaným nemal podpísanú žiadnu zmluvu o pôžičke a že obžalovaný mu doposiaľ peniaze nevrátil.

V spise sa nachádzajú listinné dôkazy a to na č.l. 116 čiastočný výpis z listu vlastníctva číslo XXXX, z ktorého vyplýva, že vlastníkom domu v V. číslo XXX je S. A., na č.l. 117 a 118 spisu sa nachádzajú správy, ktoré potvrdzujú, že telefónne čísla XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX sú vedené na obžalovaného, na č.l. 124 spisu je úradný záznam príslušníka Obvodného oddelenia PZ SR J. zo dňa 18.07.2018, v ktorom uviedol, že dňa 04.06.2018 bola hliadka Polície vyslaná do Q. k S. A., ktorá oznámila, že jej búcha na dvere jej bývalý manžel - obžalovaný F. A., ktorý sa dostavil na Obvodné oddelenie PZ SR J. a chcel podať trestné oznámenie, lebo mu bývalá manželka nechcela dať dcéru. Príslušníčkovi Polície S. A. do telefónu povedala, že sa jej obžalovaný v minulosti vyhrážal ohľadne domu, o čom podala oznámenie na Okresnej prokuratúre v Partizánskom dňa 04.06.2018. Na č.l. 9 spisu sa nachádza rozsudok Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 16P 1/2018-43 zo dňa 23.04.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.05.2018, ktorým bolo rozvedené manželstvo poškodenej S. A. a obžalovaného F. A.. Z úradného záznamu Ú. K., N. I. M. V. K. na č.l. 11 spisu vyplýva, že dňa 06.06.2018 poškodenej S. A. okrem iného uviedla, že od 14.05.2018 začali medzi ňou a bývalým manželom konflikty, nakoľko nebol spokojný s majetkovým vysporiadaním, pričom išlo o vyhrážky voči nej, ktoré sa opakovali, čo vyvrcholilo konfliktom dňa 04.06.2018, kedy volala aj Políciu. Na č.l. 233 spisu sa nachádza obžaloba podaná na Okresný súd v Humennom, sp. zn. 2T 83/2018, z ktorej vyplýva, že obžalovaný F. A. je obžalovaný za zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 233 ods.1 písm. a), ods.2 písm. b) Trestného zákona. Na č.l. 273 spisu sa nachádza správa z Q. Ú. K., H. Q., z ktorej vyplýva, že rozhodnutie o prerušení H. konania bolo vydané dňa 25.05.2018, ďalej zo správy vyplýva, že u nich sa nenachádza žiaden záznam, či bol obžalovaný nazrieť do spisu, resp. či sa osobne, resp. telefonicky informoval ohľadne neplatnosti kúpnej zmluvy. Na č.l. 271 spisu sa nachádza správa od JUDr. S. I., z ktorej vyplýva, že obžalovaný sa k nemu dostavil niekedy koncom mesiaca máj a povedal mu, že jeho návrh o vklad do H. bol zamietnutý a informoval ho, že právna zástupkyňa jeho bývalej manželky podala nejaký návrh na H. J. a preto bolo konanie zastavené.

Okresný súd v Prievidzi dňa 09. januára 2019 rozsudkom pod sp. zn. 1T 101/2018-299 uznal obžalovaného vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z. a podľa § 189 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona, za čo mu súd uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Voči tomuto rozsudku obžalovaný podal odvolanie. Krajský súd v Trenčíne pod sp. zn. 2To 17/2019 dňa 05. marca 2019 na neverejnom zasadnutí zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie, pričom súdu prikázal vypočuť svedkyňu J. A., svedka JUDr. S. I..

Svedkyňa J. A. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zotrvala na svojom čestnom prehlásení, že sa obžalovaný nedopustil trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu. Uviedla, že to, o čom vypovedala na kamerový záznam v prípravnom konaní si sama vymyslela, nikto ju v prípravnom konaní nenavádzal na takúto výpoveď, či už jej matka alebo niekto iný, avšak čo vypovedala, nie je pravdou. Svedkyňa nevedela vysvetliť, prečo vo svojej výpovedi v prípravnom konaní spontánne vypovedala a usvedčovala obžalovaného z trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu a v čestnom prehlásení, resp. na hlavnom pojednávaní tvrdí, že sa nič také nestalo a že výpoveď z prípravného konania si vymyslela. Ďalej svedkyňa uviedla, že po tom, čo bol obžalovaný vzatý do väzby sa s obžalovaným nikdy písomne, ani osobne nekontaktovala. Uviedla, že obžalovaného bola navštíviť dvakrát a to dňa 05.03.2019 a dňa 05.05.2019. Ďalej uviedla, že o tom, že povie pravdu, že obžalovaný sa trestnej činnosti nedopustil sa rozhodla v mesiaci marec 2019 po tom, čo na tunajšom súde prebiehalo civilné konanie. Svedkyňa až na dokladovanie listín a dotaz predsedu senátu, že to nie je v súlade s listinnými dôkazmi, uviedla, že ju kontaktovala krstná mama N. A., ktorá býva v Y. a ktorá nemá dobré vzťahy s jej mamou, že či nechce navštíviť obžalovaného, ona s týmto súhlasila a potom prišla pre ňu krstná mama a dňa 15.02.2019 nešla do školy a navštívila obžalovaného vo výkone väzby. Ďalej svedkyňa uviedla, že krstná mama jej hovorila, že predtým bola ona navštíviť obžalovaného len jedenkrát. Ďalej svedkyňa uviedla, že

čestné prehlásenie napísala dňa 22.02.2019 a bola ho overiť na S. v Meste K. spolu s krstnou mamou, pričom v predmetný deň ani nešla do školy, ktorú navštevuje v Meste K.. Nevedela vysvetliť, prečo s ňou na S. bola krstná mama, ktorá do K. pricestovala vlakom z Y.. Svedkyňa nedokázala vysvetliť, prečo už počas prípravného konania, resp. počas celého konania pred súdom sa nedomáhala zmenenia svojej výpovede, že sa nič nestalo a že to, čo vypovedala, nie je pravdou. Nevedela vysvetliť, prečo toto čestné prehlásenie a výpoveď zmenila až po tom, čo bola za obžalovaným na návšteve vo výkone väzby a urobila to až po tom, čo sa vo veci malo rozhodovať na Krajskom súde v Trenčíne.

V predmetnej trestnej veci chcel súd vypočuť aj svedka JUDr. S. I. v zmysle nariadenia krajského súdu, súd však výsluch nemohol vykonať z dôvodu, že obžalovaný nezbavil svedka mlčanlivosti a obžalovaný nesúhlasil, aby tento svedok v jeho veci vypovedal.

V spise sa nachádzajú aj listinné dôkazy a to čestné prehlásenie svedkyne J. A. na č.l. 317, z ktorého vyplýva, že svedkyňa J. A. odvoláva svoju výpoveď z prípravného konania, na č.l. 332-335 sa nachádzajú správy z Ústavu na výkon väzby F., z ktorých vyplýva, že korešpondenciu medzi obžalovaným a svedkyňou J. A. neevidujú, svedkyňa J. A. navštívila obžalovaného dňa 15.02.2019 v čase od 12.30 hodiny do 14.30 hodiny, ďalej zo správy vyplýva, že vo výkone väzby obžalovaného navštívili K. A. a N. A. v dňoch 13.07.2018, 14.09.2018, 19.10.2018, 16.11.2018 a 15.02.2019.

Súd po prevedenom dokazovaní, vyhodnotiac dôkazy tak jednotlivo ako i súhrnne, hoci obžalovaný popiera spáchanie trestnej činnosti, vzhľadom na výpoveď poškodenej S. A., ale najmä vzhľadom na výpoveď svedkyne maloletej J. A. a nepriamo aj vzhľadom na výpoveď svedkyne JUDr. F. S. Z., výpovede svedkov E., vzhľadom na listinné dôkazy a to najmä vzhľadom na správu od JUDr. S. I., mal súd preukázané, že obžalovaný po tom, čo zistil, že bolo prerušené vkladové konanie do katastra nehnuteľností ohľadne rodinného domu, tak sa obžalovaný prostredníctvom svedkyne maloletej J. A. vyhrážal poškodenej S. A. a nútil ju, aby stiahla návrh, ktorý dala na kataster nehnuteľností, lebo ak to nespraví, tak ju zabije, zničí, ruky, nohy jej poláme, keď ju chytí a že ak sa nebojí o život a nedá všetko do poriadku, tak bude postihnutá, bude invalidom alebo skončí na cintoríne. Súd preto konanie obžalovaného tak, ako po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej kvalifikoval ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1,2 písm. b) Trestného zákona. Pokiaľ sa týkalo výpovede svedkyne J. A. na hlavnom pojednávaní a jej čestného prehlásenia, súd jej výpoveď bral len ako účelovú, v snahe pomôcť obžalovanému zbaviť sa viny, pretože svedkyňa na hlavnom pojednávaní nevedela vysvetliť zmenu svojej výpovede z prípravného konania, ktorá bola jednoznačne spontánna. Podľa názoru súdu, si svedkyňa by v prípravnom konaní nemohla bez toho, že by ju niekto na výpoveď naviedol a pripravil, aby vypovedala tak, ako vypovedala (pričom svedkyňa vo výpovedi uviedla, že ju pred výsluchom v prípravnom konaní nikto neovplyvňoval, pričom už aj z jej výpovede z prípravného konania vyplýva, že s obžalovaným mala dobrý vzťah), t.j. je teda len málo pravdepodobné, že keď svedkyňa mala dobrý vzťah s obžalovaným, že by si svoju výpoveď v prípravnom konaní vymyslela a vypovedala len to, čo ju náhodou napadlo. Ďalej súd poukazuje na tú skutočnosť, že svedkyňa celý čas, čo bol obžalovaný vo väzbe a pokiaľ nebol odsúdený, s obžalovaným vôbec nekomunikovala a svoj názor zmenila až po návšteve obžalovaného vo výkone väzby, teda svoj názor zmenila až po tom, čo videla, v akých podmienkach obžalovaný žije, t.j. rozhodla sa svedčiť v prospech obžalovaného, pričom vzhľadom na jej výpoveď, ako i listinné dôkazy o návštevách obžalovaného zo strany jej krstnej mamy, mohla aj táto krstná mama, resp. obžalovaný zmeniť názor svedkyne v čase návštevy, aby svedkyňa vypovedala v jeho prospech. V neposlednom rade súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že obžalovaný nezbavil svedka JUDr. S. I. mlčanlivosti, pričom ako vyplýva aj z jeho obhajoby, jeho podaná správa ohľadne jeho trestného stíhania je nepravdivá, pričom tento svedok na hlavnom pojednávaní mohol jeho obranu potvrdiť.

Obžalovaný svojím konaním porušil záujem spoločnosti na ochrane slobodného rozhodovania občanov, toho, aby na verejnosti nedochádzalo k porušovaniu občianskych pravidiel. Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúce okolnosti, ani priťažujúce okolnosti. Motívom konania obžalovaného bola snaha, aby poškodená zabezpečila prevod nehnuteľnosti a nezhody medzi ním a poškodenou.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe, šesťkrát bol riešený v priestupkovom konaní, trikrát bol riešený v oblasti cestnej dopravy, trikrát bol riešený pre priestupky proti občianskému spolunažívaniu. Doposiaľ bol štyrikrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 2T 103/2017 zo dňa 28.09.2018, kde bol

obžalovaný F. A. odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Trestného zákona, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov, pričom jeho odvolanie bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To 144/2018 zo dňa 03.01.2019 zamietnuté.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní štyri roky. Z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd skúmal, či v danom prípade neprichádza vzhľadom k odsúdeniu rozhodnutím Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 2T 103/2017 zo dňa 28.09.2018, ukladanie súhrnného trestu, avšak súd zistil, že v predmetnej trestnej veci bol najskôr vydaný trestný rozkaz dňa 21.07.2017, ktorý trestný rozkaz obžalovaný prevzal dňa 11.09.2017, pričom dňa 12.09.2017 podal obžalovaný voči tomuto trestnému rozkazu odpor, čiže uloženie súhrnného trestu neprichádza v úvahu, pretože prvé odsudzujúce odsúdenie bolo dňom 11.09.2017, kedy si obžalovaný trestný rozkaz prevzal.

Súd mal za to, že takto uložený trest odňatia slobody bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.